

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 2
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 12 СЕПТЕМВРИ 2024 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Мария Павлова – служебен министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Светлана Бошнакова, Стефан Гроздев

На заседанието присъства Теодора Точкова – главен инспектор на Инспектората към ВСС

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.32 ч.

(влизат журналисти, правят снимки, след което напускат залата)

МАРИЯ ПАВЛОВА: Добър ден, колеги! Имаме кворум и предлагам да започнем заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Всички сте запознати с дневния ред за днешното заседание. Има ли други предложения по дневния ред? Няма. Тогава да го гласуваме. (Чува се: Няма какво да гласуваме.) Не го гласуваме, извинявам се.

Започваме с **точка 1** от дневния ред: Предложение за изменение и допълнение на Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, приети с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 48/08.11.2012 г. Вносител: Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

Господин Петров, заповядайте!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Аз предлагам първо да гласуваме дневния ред, че го приемаме така, както е предложен.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Никога не сме гласували дневния ред. Само ако има предложения за допълнителни точки го гласуваме.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Добре. Преминаваме тогава към **точка 1** от дневния ред. Тя е внесена от Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, като трите точки са свързани помежду си.

Първата точка е във връзка с изменение и допълнение на Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, приети с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 48/08.11.2012 г. Позволихме си – Прокурорската колегия, да предложим тези промени, тъй като все още няма създадена Правна комисия към Пленума на Висшия съдебен съвет, където да бъдат разгледани тези предложения.

С решение по Протокол № 48/08.11.2012 г. Висшият съдебен съвет е приел Правила за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор. До настоящия момент същите са изменяни и допълвани четири пъти, като последното изменение и допълнение е с дата 23.09.2021 г. От последното

изменение на Правилата, колеги, Законът за съдебната власт е претърпял 15 изменения и допълнения, като част от тях обосновават необходимост от внасяне на промяна в същите.

Предложението за изменение и допълнение касае основно три текста, имащи отношение към броя на гласовете на членовете на Висшия съдебен съвет, необходими за приемане на решението за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор. Съгласно настоящата редакция кандидатите се избират с мнозинство не по-малко от 17 гласа от членовете на Висшия съдебен съвет – това е редакцията на Правилата. Текстът на чл. 173, ал. 11 от ЗСВ, след обнародването му в „Държавен вестник“, бр. 48/2023 г., постановява Пленумът на Висшия съдебен съвет да приема решението за избор на кандидат за главен прокурор с мнозинство не по-малко от 13 гласа, а за избор на кандидати за председател на Върховния касационен съд и за председател на Върховния административен съд – не по-малко от 17 гласа. В тази връзка предлагаме следната редакция на т. 2, т. 3 и т. 4 от Раздел IV на Правилата, а именно:

Точка 2 да има следната редакция: „Пленумът на Висшия съдебен съвет приема решението за избор на кандидат за главен прокурор с мнозинство не по-малко от 13 гласа. За избор на кандидат за председател на Върховния касационен съд и председател на Върховния административен съд решението се приема с мнозинство не по-малко от 17 гласа“.

Точка 3 да придобие следната редакция: „Когато при първото гласуване никой от кандидатите не получи 13, съответно 17 или повече от гласовете на членовете на Пленума на Висшия

съдебен съвет, изборът продължава за двамата кандидати, получили най-много гласове.

И точка 4 да придобие следното съдържание: „Когато при повторното гласуване никой от двамата кандидати не е получил 13, съответно 17 или повече гласове от членовете на ВСС, процедурата се прекратява“.

Следващата необходима промяна е с оглед на новоприетия Закон за противодействие на корупцията, който е обнародван в „Държавен вестник“, бр. 84/06.10.2023 г., и разписаното в него задължение на лицата, заемащи публични длъжности, е да подават декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 по образец, утвърден от Комисията за противодействие на корупцията. Задължението следва да бъде отразено коректно в Раздел I, т. 8, тире последно, като предлагаме същото да придобие следната редакция:

„- декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията по образец, утвърден от Комисията за противодействие на корупцията“.

Със същия мотив следва да претърпи корекция и последното тире от т. 1 на Раздел III, като предлагаме следната редакция:

„- не са представили концепция за работата си като председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор, както и декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията по образец, утвърден от Комисията за противодействие на корупцията“.

В тази връзка, може би след дискусия, имаме предложение Пленумът да вземе решение по отношение на промяна в Правилата.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-н Петров!

Изказвания по тази точка? Предложения?

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, когато преглеждах правилата, видях, че в Раздел II, т. 5.1, където се урежда материята за поставени и получени въпроси към кандидатите, е посочено като комисия *„Комисия по правни и институционални въпроси“*. Доколкото разбрах, тази промяна е била направена през 2016 г., след конституционните промени. След това, като сме променяли ние правилата, може би сме пропуснали да постановим, че комисията се казва вече *„Комисия по правни въпроси“*. Така е предложена и днес в т. 5. Поради това считам, че в Раздел II, т. 5.1 думите *„и институционални“* трябва да се заличат и предлагам текстът да бъде следният:

„5.1. Поставените и получени въпроси и становища до ВСС се обобщават от Комисията по правни въпроси, която уведомява кандидатите за тях. Комисията изпраща становищата, отнасящи се до нравствените качества на кандидатите, на комисииите по професионална етика на съответните колегии, а тези, отнасящи се до професионалните им качества – на комисииите по атестирането и конкурсите на съответните колегии. Комисията по правни въпроси осигурява възможност на кандидата да отговори и да представи доказателства преди изслушването, ако това се налага за изясняване на факти и обстоятелства“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви!

Други изказвания или предложения? Ако няма, да гласуваме анблок, ако искате, с така направеното предложение от господин Дамянов за промяна в т. 5.1, Раздел II от Правилата, като

се премахнат само думите в текста „и институционални“. Иначе няма друга промяна в текста.

Който е „за“ така направените предложения, моля да гласува! (Не съобщава броя на гласовете.)

„Против“? (Няма.) Приема се с пълно единодушие.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

1. ОТНОСНО: Предложение за изменение и допълнение на Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, приети с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 48/08.11.2012 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. ИЗМЕНЯ И ДОПЪЛВА Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор (приети с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 48/08.11.2012 г.; изм. и доп. с Протокол № 32/10.07.2014 г., Протокол № 10/16.03.2017 г., Протокол № 15/11.07.2019 г. и Протокол № 16/23.09.2021 г.), както следва:

- Раздел I, т. 8, тире последно придобива следната редакция:

„- декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията по образец, утвърден от Комисията за противодействие на корупцията.“;

- Раздел II, т. 5.1 – в израза „Комисия по правни и институционални въпроси“ отпадат думите „и институционални“. Точка 5.1 придобива следната редакция:

„5.1. Поставените и получени въпроси и становища до ВСС се обобщават от Комисията по правни въпроси, която уведомява кандидатите за тях. Комисията изпраща становищата, отнасящи се до нравствените качества на кандидатите, на комисиите по професионална етика на съответните колегии, а тези, отнасящи се до професионалните им качества – на комисиите по атестирането и конкурсите на съответните колегии. Комисията по правни въпроси осигурява възможност на кандидата да отговори и да представи доказателства преди изслушването, ако това се налага за изясняване на факти и обстоятелства.“;

- Раздел III, т. 1, тире последно придобива следната редакция:

„- не са представили концепция за работата си като председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор, както и декларация за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията, по образец утвърден от Комисията за противодействие на корупцията.“;

- Раздел IV, т. 2, т. 3 и т. 4 придобиват следната редакция:

„2. Пленумът на Висшия съдебен съвет приема решението за избор на кандидат за главен прокурор с мнозинство не по-малко от 13 (тринадесет) гласа. За избор на кандидат за председател на Върховния касационен съд и за председател на Върховния административен съд решението се приема с мнозинство не по-малко от 17 (седемнадесет) гласа.

3. Когато при първото гласуване никой от кандидатите не е получил 13 (тринадесет), съответно 17 (седемнадесет) или повече от гласовете на членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет,

изборът продължава за двамата кандидати, получили най-много гласове.

4. Когато при повторното гласуване никой от двамата кандидати не е получил 13 (тринадесет), съответно 17 (седемнадесет) или повече гласове от членовете на ВСС, процедурата се прекратява.“.

1.2. Правилата за избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор **ДА СЕ ПУБЛИКУВАТ** на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, раздел „Нормативни и вътрешни актове“ – „Актове на ВСС“ – „Вътрешни правила“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: **Точка 2** от дневния ред. Предложение за възобновяване на производството по откритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г. процедура за избор на главен прокурор на Република България, във връзка с Решение № 14/26.07.2024 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10/2023 г. Вносител е Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

Господин Петров, заповядайте!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря!

Колеги, тази точка е свързана с предложението ни за възобновяване на производството по откритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г. процедура за избор на главен прокурор на Република България във връзка с Решение № 14/26.07.2024 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10/2023 г. Както знаете, Пленумът на Висшия съдебен съвет с решение по Протокол № 19/22.06.2023 г.,

на основание чл. 173, ал. 1, предложение последно от ЗСВ, откри процедура за избор на главен прокурор на Република България. Тази процедура я открихме, тъй като законът ни задължаваше за това. Разпоредбата на чл. 173, ал. 11 от ЗСВ, която касае броя гласове за избор на кандидат за главен прокурор, е изменена с „Държавен вестник“, бр. 48/02.06.2023 г., като необходимото мнозинство е от 13 гласа. На 05.06.2023 г. е отправено искане до Конституционния съд на Република България за установяване на противоконституционност на цитираната норма, по което съдът с определение от 27.06.2023 г. допусна за разглеждане искането по същество. Съобразявайки се с нормата на чл. 54, ал. 1, т. 4 от АПК, Пленумът на Висшия съдебен съвет с решение по Протокол № 20/06.07.2023 г. спря откритата процедура за избор на главен прокурор на Република България до приключване на производството по конституционно дело № 10/2023 г. Конституционният съд се произнесе, както знаем, с решение № 14/26.07.2024 г. по цитираното дело, като отхвърли искането за установяване на противоконституционност на чл. 173, ал. 11 от Закона за съдебната власт в редакцията, обнародвана в „Държавен вестник“, бр. 48/02.06.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от АПК производството се възобновява, след като отпадне основанието за спирането. В момента това основание за спиране на това производство е отпаднало, поради което Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет предлага на Пленума да вземе следното решение:

Възобновява, на основание чл. 55, ал. 1 от АПК, спряното с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 20/06.07.2023 г. производство по откритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г.

процедура за избор на главен прокурор на Република България поради отпадане на основанието за спиране – постановяване от Конституционния съд на Решение № 14/26.07.2024 г. по конституционно дело № 10/2023 г.

Благодаря!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря, г-н Петров!

Изказвания има ли?

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря, г-жо Министър!

Колеги, аз считам, че независимо че формално са налице основанията за възобновяване на процедурата за избор на главен прокурор, намираща своето правно основание в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от АПК, това възобновяване е лишено от предмет. Какво имам предвид? Според мен съществува законова пречка ние да осъществим избора на нов главен прокурор. В тази връзка искам да спра Вашето внимание на следното.

В „Държавен вестник“, бр. 18/01.03.2024 г., е публикуван Закон за изменение и допълнение на НПК. С неговия § 10 се променят Преходните и заключителните разпоредби на Закона за съдебната власт, като се създава § 31 в тези Преходни и заключителни разпоредби, съгласно който до избирането на Висш съдебен съвет и на Висш прокурорски съвет Съдийската колегия и Прокурорската колегия на досегашния Висш съдебен съвет изпълняват функциите на Висш съдебен съвет, съответно на Висш прокурорски съвет, по Конституцията на Република България, с изключение на правомощията по чл. 130б, ал. 2, т. 2 и ал. 3, т. 2 от Конституцията на Република България. Разпоредбите на чл. 130б, ал. 2, т. 2 и съответно ал. 3, т. 2 от Конституцията на Република България касаят, колеги, правомощието на Висшия съдебен съвет,

съответно на Висшия прокурорски съвет, да предлагат и съответно да избират председател на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд, на главен прокурор и да го предлагат за назначаване от президента на Република България. Тази разпоредба, колеги, на § 31 продължава да стои в Преходните и заключителни разпоредби на Закона за съдебната власт. Тя не е отменена и към настоящия момент представлява част от нашето обективно право.

Може би Вие ще възразите, че тази разпоредба следва да се повлияе от решението по конституционното дело, с което бяха обявени за противоконституционни редица разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България. Ще възразите най-вероятно и по отношение на това, че разпоредбата касае дейността на Съдийската колегия, действаща като Висш съдебен съвет, и дейността на Прокурорската колегия, действаща като Висш прокурорски съвет, до провеждането на съответните избори. Не мисля, че тази дефиниция има кой знае какво значение във връзка с тълкуването на разпоредбата по посока на това, че ние нямаме правната възможност да проведем този избор. Това е така, защото съгласно чл. 46 от Закона за нормативните актове, нормативните актове и законите в частност, трябва да се прилагат според точния им смисъл. Точният смисъл на цитираната разпоредба в случая според мен изразява волята на законодателя настоящите членове на Висшия съдебен съвет, разпределени в две колегии, да нямат правомощието да избират главен прокурор, председател на Върховния касационен съд и председател на Върховния административен съд. Разпоредбата е насочена към състава на Висшия съдебен съвет и на тези две колегии, а не към наименованието, под което те ще упражняват

своята дейност за един или друг период. Това за мен е съществена законова пречка, която действително не ни позволява да проведем този избор. След като законът не ни позволява да проведем този избор, считам, че е абсолютно безпредметно да възобновяваме процедурата по неговото провеждане. Бих могла да наведем и други аргументи, които са общоизвестни, защото те се цитират изключително много в публичното пространство, особено в дните, след като стана известно какво е решението на Прокурорската колегия във връзка с процедурата за възобновяване на избора на главен прокурор.

Ще кажа, че аргументът за изтекъл мандат е също много съществен и не следва да бъде подценяван. Ние нямаме ясен отговор от Конституционния съд на въпроса – след като е изтекъл нашият редовен мандат, дали бихме могли да осъществяваме процедура за избор на главен прокурор, на председател на Върховния касационен съд и на председател на Върховния административен съд. Нямаме такъв отговор. Може би е добре да го получим, като съответните органи или структури направят такова запитване към Конституционния съд, и едва след това да вървим към провеждане на тази процедура. Действително считам, че не е редно ние, които работим вече почти две години след изтичане на нашия мандат, да провеждаме избор за главен прокурор и по този начин да определяме лицето, което фактически ще ръководи Прокуратурата на Република България за следващите 7 години. Ще ръководи, ще определя нейната политика, ще бъде лицето на Прокуратурата в Република България.

Ще Ви припомня в тази връзка едно обстоятелство, с което започна, може да се каже, нашият мандат. Ако си спомняте, едно от първите важни гласувания, след като ние встъпихме в

мандата, беше да прегласуваме, или да гласуваме, избор за председател на Върховния административен съд, след като предишният избор, проведен от предишния състав на Висшия съдебен съвет, беше върнат с указ на президента. Едно от основните обстоятелства, сочени в мотивите на президента за връщане на този избор, беше това, че този избор е бил осъществен от Висш съдебен съвет накрая на неговия мандат. Ние сме в още по-тежка ситуация.

Другото обстоятелство, което също е редно да се постави на нашето внимание, което изключително много се коментира в публичното пространство, това е фактът, че ние сме в непълен състав, и всички го знаем много добре. Съдийската колегия е с двама човека по-малко, Прокурорската колегия мисля, че е с един човек по-малко, изпълняващият функциите „главен прокурор“ не може да участва в тези заседания и избори. Същото се очаква и за председателя на Върховния административен съд, чиито мандат изтича през м. октомври. Би било нередно в този състав ние да отиваме към избор на главен прокурор. Би било нередно, защото съставът на Висшия съдебен съвет с участието на всеки един член и участието на всеки един член може да повлияе на този избор със становище, с аргументи, и не на последно място, с начин на гласуване. Да, имаме мнозинство, т.е. имаме кворум, може да се събере необходимото мнозинство за избор, още повече че то беше намалено до 13 човека, но това само по себе си не опровергава другите факти и обстоятелства, за които стана реч. По тези съображения аз не бих подкрепила това предложение за възобновяване на производството за избор на главен прокурор.

И само едно допълнение. Гледах финалната част на заседанието на Прокурорската колегия, където беше казано, че

всъщност това предложение Прокурорската колегия го внася единствено с цел да изпълним закона. Би било чудесно, ако това е така, но в случая мисля, че законът повелява друго.

На второ място, искам да напомня, че имаме не един и два случая за това как Висшият съдебен съвет не изпълнява своите законови задължения. Като пример мога да дам обстоятелството, че Съдийската колегия остана непопълнена. Да, бяха проведени частични избори, които всички знаем как приключиха, но това не означаваше, че ние губим задължението си да проведем нови избори до попълване квотата на Съдийската колегия. И за това е ставало въпрос на заседание на Съдийската колегия. Предполагам, че членовете на Съдийската колегия си спомнят този разговор.

Това е, което исках да допълня, и това е, което исках да кажа.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Керелска!

Други изказвания?

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Взимам повод от казаното от госпожа Керелска да кажа няколко неща. По отношение на нейния първи довод за наличие на законова забрана да възобновим процедурата ще посоча, че не може със законова норма да се ограничават конституционно закрепени правомощия. И в случая по-скоро следва да дебатирате по отношение на § 22 и § 23 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България. Ще Ви ги прочета сега (цитат):

„§ 22. (1) Народното събрание в срок от шест месеца от влизането в сила на този Закон за изменение и допълнение на

Конституцията на Република България приема законите, които се отнасят до прилагането на тези изменения и допълнения.

(2) Трудовите правоотношения на служителите от администрацията на Висшия съдебен съвет се запазват и се уреждат при условията и по реда на действащото законодателство при преминаване към друг работодател.

§ 23. (1) Изборните членове на Висшия съдебен съвет и на Висшия прокурорски съвет се избират в срок от три месеца след влизане в сила на законите, които се отнасят до прилагането на чл. 129 – чл. 130б от Конституцията на Република България, и най-вече ал. 2 – до избирането на Висш съдебен съвет и на Висш прокурорски съвет Съдийската колегия и Прокурорската колегия на досегашния Висш съдебен съвет изпълняват функциите на Висш съдебен съвет, съответно на Висш прокурорски съвет по тази Конституция, с изключение на правомощията по чл. 130б, ал. 2, т. 2 и ал. 3, т. 2“.

В мотивите си Конституционният съд по конституционно дело № 1 казва следното: *„С § 22 и § 23 конституционният законодател установява преходни и заключителни разпоредби. Тези разпоредби с оглед на техния предмет – да продължат действието на правила, отменени със закона, да уредят тяхното прилагане спрямо висящи правоотношения, както и да отложат действието на установени със закони правила – нямат правно действие извън правното действие на самия закон.“*. Отново обръщам внимание на думите *„нямат правно действие извън правното действие на самия закон“*. С други думи, тези преходни и заключителни разпоредби, без формално да противоречат на Конституцията, имат действие само и доколкото

разпоредбите на ЗИД на Конституцията на Република България, до които се отнасят, не са обявени за валидни, имат правно действие.

Според мен целта на конституционния законодател при създаването на тази разпоредба е да даде възможност, или по-скоро да придаде временен конституционен статус на структурните звена на ВСС – Прокурорска и съответно Съдийска колегия, а именно да бъдат приравнени и да функционират като Висш прокурорски съвет и Висш съдебен съвет, докато новите органи така, както... (Не се чува.), бяха конституирани, т.е. да действат като самостоятелни органи със съответните правомощия, като именно с разпоредбата на § 23, ал. 2 ограничи възможността на тези два органа, действащи като Висш прокурорски съвет и Съдебен съвет да правят предложения до президента за назначаване съответно на главен прокурор и председател на ВКС или на ВАС.

С решение по конституционно дело № 1 целият комплекс от норми, които касаят премахването на единния Висш съдебен съвет, бяха обявени за противоконституционни. Следователно Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД, които са адресирани именно към временно трансформиране на двете колегии в нови съвети, са напълно ирелевантни за конституционните норми, уреждащи статуса и правомощията на съществуващия един Висш съдебен съвет.

Отново следва да се подчертае, че запазва своя предмет и действие според мен единствено § 22, ал. 1, касаещ 6-месечния срок за приемане на съответните законодателни норми. А Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на Конституцията на Република България губят правно действие след решението на Конституционния съд, защото са лишени от предмет,

а оттам...(Не се чува.) да бъдат уредени по предвидения начин. Сиреч, след като няма Висш прокурорски съвет и Висш съдебен съвет – така, както предвиждаше изменение на Конституцията, правомощията на Пленума са възстановени в пълен обем и едно от тях е да предлагат на президента на Република България да назначи главен прокурор. Няма такава пречка законова да се възобнови процедурата.

По отношение на изтеклия мандат. Аз не съм съгласен точно, че Конституционният съд не се е произнесъл. Конституционният съд с Определение № 7/24.07.2023 г., с което отклони искането на главния прокурор за задължително тълкуване на чл. 130, ал. 4, изречение първо от Конституцията, искането на 3-членен състав на Върховния административен съд за задължително тълкуване на чл. 130, е обсъждал редица въпроси, единият от които: Прекратяват ли се функциите на Висшия съдебен съвет с изтичането на мандата по чл. 130, ал. 4, изречение първо от Конституцията? И точка 3 – Конституционно допустимо ли е Висш съдебен съвет с изтекъл мандат по чл. 130, ал. 4, изречение първо, да взима решения, включително по отношение на председателите на ВКС, ВАС и на главния прокурор, както и на всички други административни ръководители на органите на съдебната власт?

Ще цитирам част от това, което е изложил Конституционният съд в това свое определение (цитат): *„Относно правния статус и функциите на ВСС и мандата на членовете му Конституционният съд се е произнасял многократно и е прогласил, че „Висшият съдебен съвет е постоянно действащ и функциониращ висш орган в системата на съдебната власт“ и „не е орган с мандатен статут“.*

Разпоредбата на чл. 130 от Конституцията или свързани с нея други конституционни разпоредби са били предмет на редица произнасяния на Конституционния съд. Още в Решение № 8/1994 г. по к.д. № 9/1994 г. Съдът е постановил, че „в чл. 130, ал. 4 от Конституцията е определен мандатът на изборните членове на ВСС със срок от пет години. Това не означава, че и Висшият съдебен съвет има такъв мандат. Висшият съдебен съвет не е орган с мандатен статут“. Не е възможно да съществува „Висш съдебен съвет с изтекъл мандат“, тъй като Висшият съдебен съвет е постоянно действащ орган и няма мандат. Мандат имат неговите членове: изборните – 5 години, а членовете по право – 7 години.

В Тълкувателно решение № 12/2022 г. по к.д. № 7/2022 г. Конституционният съд обръща внимание, че изтичането на мандата на членовете не прекратява „мандата“ на самия орган, респективно не прекратява правомощията на този орган, когато самият орган не е мандатен и е подчинен на принципа на непрекъснатост на дейността.“.

И много важно е, когато е отговарял на третия въпрос, или по-скоро го е обсъждал, какво казва Конституционният съд (цитира): „Съдът установява, че макар да е текстово обособен, по смисъл и съдържание той се вписва в първия въпрос в разглежданото искане на главния прокурор и целеното с него изясняване дали когато мандатът на изборните членове на ВСС е изтекъл, той може да упражнява всички свои правомощия, което включва и посочените във въпроса правомощия относно избирането на главен прокурор или на председател на Върховния касационен съд или на Върховния административен съд. Поради това към третия въпрос са приложими съображенията, изложени

вече по отношение на първия въпрос (който аз Ви прочетох): не е възможно да съществува „Висш съдебен съвет с изтекъл мандат“, тъй като органът Висш съдебен съвет не е мандатен орган; изтичането на мандата на членовете му не прекратява неговото функциониране като орган, специално създаден, за да осъществява кадровото обезпечаване и да гарантира независимостта на съдебната власт – и сега обръщам внимание – и не пречка осъществяването на правомощията му в цялост.“. Тоест, това, че мандатът на членовете на Висшия съдебен съвет е изтекъл, не означава, че той няма правомощията, които му дава Конституцията, едно от които е да проведе процедура за избор на главен прокурор и да го предложи на президента. Това е казал Конституционният съд в това свое определение и в редица други решения. Така че считам, че и този довод за изтеклия мандат на членовете не представлява такъв, който да възпрепятства да възобновим нашата процедура.

А това, че в последните дни политически или медийно се оказва неправомерен натиск върху Висшия съдебен съвет да не упражни своите правомощия, аз считам, че е конституционно нетърпимо.

Благодаря Ви!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря, г-н Дамянов!

Други изказвания?

Заповядайте, г-жо Керелска! Имам само една молба към всички Вас – ако може, да не влизаме в отговор, дуплика, реплика, все едно сме в Народното събрание. Моля Ви да се придържаме към добрия тон тук. Ще се изслушат всички изказвания, но просто да няма това репликиране непрекъснато – един казал, друг му отговорил и т.н. Благодаря Ви!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И аз благодаря. Само искам да вметна, че нямам никакво намерение да нарушавам добрия тон, но въпросът е изключително сериозен и ние би трябвало да се отнесем изключително отговорно към неговото решаване и към дебата, който го предхожда. Но все пак съвсем накратко искам да отговоря на продължителните аргументи на г-н Дамянов, че § 23 е разпоредба в Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Конституцията, а § 31 е, както вече казах, част от обективното право и се намира в Преходните и заключителни разпоредби на Закона за съдебната власт. Това е друга разпоредба. По отношение на нея конституционното решение няма сила и няма отношение. Това е моето разбиране и тълкуване на конкуренцията между тези две разпоредби и решението на Конституционния съд.

По отношение на това, че Конституционният съд вече се е произнесъл, това, което цитирахте, г-н Дамянов, е едно определение. Имах предвид решение на Конституционния съд, което да даде отговор на конкретно зададен въпрос.

Благодаря за вниманието!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви!

Други изказвания по тази точка?

Заповядайте, г-жо Захарова!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви!

Колеги, аз искам да споделя с Вас мотивите за моя вот. Предполагам, няма да учуди никого моето решение, защото аз продължавам да поддържам становището, което изложих пред Вас към момента за инициране на процедурата за избор на главен прокурор.

Няма да повтарям аргументацията, която във висока степен съвпада с изложеното от г-жа Керелска. Искам да споделя с Вас, че аз действително се притеснявам от разпоредбата на § 31, която беше цитирана от г-жа Керелска и разгледана в контекста на § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията. Това притеснение съществуваше у мен още от момента на миналото заседание на Пленума, на което не съм присъствала, но на което разбрах, че сте обсъждали въпроси за правосубектността на двете колегии на Висшия съдебен съвет. Така или иначе, по същество разглеждайки текста на § 23, ал. 2, Конституционният съд се произнася, че сама по себе си тя не е противоконституционна. Отделен е въпросът доколко намира тя и доколко не намира приложение в контекста на останалите разпоредби, в частност по отношение на двете разделени колегии. Според мен съществено е обстоятелството, че в § 23, ал. 2 се подвига въпросът за компетентност на органа при упражняване на цялостните им функции. Тоест, с § 23, ал. 2, по отношение на който Конституционният съд казва, че той не е противоконституционен, се разглежда и въвежда норма, с която се ограничават функциите, ограничава се компетентността на колегиите по отношение на избора на главен прокурор и председателите на върховните съдилища. Продължение на тази разпоредба е и съществуващата разпоредба на чл. 31, по отношение на която имаше пред Вас дадени подробни разяснения от г-жа Керелска. В този контекст аз съм мотивирана да приема за себе си становище и да го изразя чрез вота си, че този въпрос трябва да бъде решен след съответните законодателни изменения в Закона за съдебната власт. Така или иначе Конституционният съд не е позитивен законодател и за нас не могат да нямат значение разпоредбите на

Закона за съдебната власт. Още повече, че г-н Дамянов каза, че пък в частта на § 22, определяща 6-месечния срок за произвеждане на съответна нормативна база, параграфът продължава да запазва своето действие. Това още веднъж подчертава, че за мен въпросът не е еднозначен и аз ще гласувам отрицателно, против предложението за възобновяване на производството по откритата процедура за избор на главен прокурор.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Захарова!

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще бъда максимално кратък, като ще гледам да не преповтарям аргументите, които подкрепям всъщност, а това са аргументите на колежата Дамянов.

Категорично считам, че § 31 е неприложим. Това беше дебат, който водихме август месец, но на друга плоскост – относно правосубектността. Там имаше сблъсък между § 31 и текстовете, които регламентираха Закона за съдебната власт по отношение на правомощията на Пленума. В момента отново сме поставени пред дебат следва ли да прилагаме този § 31, и ако следва, аз имам няколко въпроса как точно ще го приложим. Аз категорично считам, че § 31 беше приет като временен параграф до приемане на Закона за съдебната власт, както беше разпоредено в промените в Конституцията – всички знаем как се стигна до този параграф, всички знаем участието ни във връзка с този параграф – този параграф следваше да уреди единствено и само възможността двата нови органа – ВСС и ВПС, действащи чрез Прокурорска и Съдийска колегия, да могат да осъществяват своите функции като самостоятелни юридически лица.

Но, колеги, в този параграф пише, че не можем да изпълняваме правомощията по чл. 130б, ал. 2, т. 2, ал. 3. Ами, тях

ги няма, тези правомощия са обявени са противоконституционни, още повече че знаем, че Конституцията към онзи момент, когато беше променена, предвиждаше главният прокурор да бъде избран от Висшия прокурорски съвет, а двамата председатели – от Висшия съдебен съвет. Значи, ние в момента нямаме такива правомощия като колегии, а имаме правомощия като пленум да правим избор на тези длъжности, затова аз считам, че § 32 е неприложим. Затова не намирам никаква причина да не възобновим производството по избор на главен прокурор.

Няма да говоря за легитимността, защото мисля, че се каза достатъчно като аргументи във връзка с това, че ние имаме правомощие, колеги, да избираме младши съдии, които ще правораздават 20-30 години в системата, имаме правомощие да избираме върховни съдии, а нямаме правомощие да избираме председатели и главен прокурор, който е само в рамките на 7 години. Реално ние в момента кадроваме и продължаваме да кадроваме повече от две години извън мандата си, като назначаваме на всички нива магистрати, които много по-дълго време ще бъдат в съдебната система отколкото тези председатели.

Благодаря!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря! Други изказвания?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, аз също няма да подкрепя направеното предложение за възобновяване на производството и съответно за провеждането му.

Считам, че това производство, което беше открито с решение от юни 2023 г., следва да бъде прекратено. Считам, че Висшият съдебен съвет към настоящия момент няма материална

компетентност да вземе такова решение поради следните съображения.

Първо, искам изрично да подчертая, че подкрепям съображенията, които бяха изложени от госпожа Керелска и впоследствие препотвърдени и доразвити от госпожа Захарова, заради това няма да ги развивам по същество.

Защо считам, че органът няма материална компетентност да взема такова решение? Обстоятелствата с приемането на измененията и допълненията в Конституцията, последващото решение на Конституционния съд, с което по конституционно дело № 1 от 2024 г., с което бяха обявени за противоконституционни и като невалидни част от разпоредбите, приети със Закона за изменение и допълнение на Конституцията също са известни. Известни са също така конкретните текстове от Конституцията, които бяха обявени за противоконституционни, като невалидни. Текстовете на § 22 и § 23 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията не са сред тези текстове.

Вярно е, че в мотивите на конституционното решение, които бяха цитирани от члена на Висшия съдебен съвет господин Дамянов съществуват. Също така е вярно обаче, че в същото това изказване беше изложено съображение, че въпреки изричния текст в мотивите, подчертавам, на конституционното решение, че тези параграфи нямали самостоятелно решение, ние считаме или се предлага да считаме и да приемем, че част от разпоредбите по тези параграфи, в частност 22, могат да бъдат прилагани.

Колеги, считам, че подобно изключване на приложението на конституционни текстове, които не са обявени изрично за противоконституционни от Конституционния съд, е недопустимо. Излишно е вероятно да припомням, че приети нормативни актове от

законов ранг на по-голямо основание и от конституционен, не могат да остават неприложени, ако не бъдат изрично отменени от Конституционния съд.

В конкретния случай дори не става въпрос за противоречие между законов текст и текст на Конституцията, а за текст от самата Конституция. Както Ви е известно, Конституционният съд беше изрично сезиран с искане за обявяване на противоконституционни на текстовете на Закона за изменение и допълнение на Конституцията, но, повтарям, § 22 и § 23 не бяха отменени и сега се предлага ние да приложим или по принцип да се приеме, че е приложим § 22, който установява задължение за приемане на законите по приложение на измененията в закона и аз също считам, че този параграф следва да бъде приложен, защото, както Ви е известно, част от оспорените пред Конституционния съд текстове не бяха прогласени за противоконституционни и по-конкретно, за да илюстрирам за какво става въпрос, най-малкото следва да се приемат изменения в Закона за съдебната власт, които да приведат в съответствие на конституционния текст структурата на прокуратурата, на тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела. Има, разбира се, и промени във връзка с правомощията на прокуратурата за оспорване на административни актове, които са Ви известни и е излишно в момента да ги аргументирам.

Аз подкрепям становището, че следва да бъдат приети законови изменения, които да доразвият конституционните изменения. Също така считам, че при липсата на изрична отмяна на § 23 в частност, ние имаме ограничения за изпълнение на правомощието, визирано в съответен текст от Конституцията и от Закона за съдебната власт, да провеждаме процедура за избор на

главен прокурор, съответно за председатели на Върховния административен съд и Върховния касационен съд и за тяхното предсрочно освобождаване.

Повтарям, основният ми аргумент в тази връзка е, че конституционен текст не може да остане неприложен по съображения, изведени по тълкувателен път. Конституционният съд не се е произнесъл с изричен акт за обявяването на тези текстове за противоконституционни. Можеше да го направи и по мое виждане не случайно не го е направил.

Разбира се, съображенията, които бяха развити от госпожа Керелска във връзка с приложението на § 31 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт от март тази година също са относими, защото всъщност става въпрос за законов текст, който не е изрично отменен и при съмнения за приложението на конституционния текст, въз основа на който този законов текст беше приет, считам, че в никакъв случай не можем да оставим и законовия текст неприложен.

Съвсем различно би било положението, ако § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията беше прогласен за противоконституционен от Конституционния съд. В този случай несъмнено и § 31 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт следваше да се счита за противоконституционен и в този смисъл ние да не го прилагаме. Случаят обаче не е такъв.

Член 24, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, който е един общ текст, приложим несъмнено и в нашите производства, доколкото няма изрично предвидени други правила в Закона за съдебната власт или друг приложим нормативен акт, казва, че административното производство започва по инициатива

на компетентния орган. Заради това развих съображенията си, че ние не сме компетентен орган и след като административното производство, в случая за избор на нов главен прокурор, е образувано при друга правна уредба, обаче през юни миналата година, след като към настоящия момент тази компетентност е отпаднала, считам, че производството, което е образувано следва да бъде прекратено.

Аз, за разлика от част от колегите, не мога да пренебрегна съображенията за липсата на легитимност на този орган да избира нов главен прокурор.

Колеги, когато беше произнасяно решението на Конституционния съд във връзка със запитване несъмнено за упражняване на правомощията на Инспектората към Висшия съдебен съвет никой не предполагаше, че Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, неговите членове в частност, ще направят два пълни мандата преди да бъдат избрани нови членове на Инспектората, след като в самата Конституция съществува изричен текст, който забранява членовете да бъдат избрани за втори мандат. (Реплики на изключени микрофони.)

Да, тече, господин Петров, трети мандат в момента и не се знае дали няма да приключи. Никой не е предполагал, че на Висшия съдебен съвет ще му се наложи да работи две години към настоящия момент, след изтичането на мандата му.

В този смисъл ще си позволя да цитирам, непопулярно, разбира се, особеното мнение на проф. Янаки Стоилов към въпросното конституционно решение, който аргументираше тезата си, че подобно упражняване на правомощия може да бъде осъществявано в някакъв разумен срок. Е, половината от мандата,

според мен, може по някакъв начин да се приеме за разумен срок, но не и по-дълъг от този, а ние сме на прага на този срок.

Освен това нека да не забравяме обстоятелството, че във въпросното решение на Конституционния съд, Конституционният съд се занимава единствено с отговор на въпроса по питането за Инспектората на Висшия съдебен съвет. На всички ни е известно, че съставът на Инспектората на Висшия съдебен съвет се формира единствено чрез избор от Народното събрание. Съвсем по различен начин стои въпросът с формиране на състава на Висшия съдебен съвет.

Съжалявам, че трябва да го припомня, но Висшият съдебен съвет се състои от три различни видове членове. Съжалявам, че трябва да го повтарям, знам, че е всеизвестно, но трима са членовете по право, които се избираха и в момента ще се избират от Пленума на Висшия съдебен съвет; членове, които са от професионалната квота, които се избират от съответните професионални съсловия на съдии, прокурори и следователи, това са 11 члена; и още 11 члена, които се избират от Народното събрание. И ако решението на Конституционния съд, което е постановено за Инспектората може да се отнесе към орган, който се избира от един друг орган, защото той не е изпълнил своето конституционно задължение да избере в срок членове на съответния орган, не съм сигурна, че подобен подход би могъл да бъде приложен по отношение на Висшия съдебен съвет, защото, повтарям, неговият състав се формира по доста различен начин.

От много съществено значение е и обстоятелството, че към онзи момент бяха избрани 11-те членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота и имаше трима действащи

членове по право, тогава и главният прокурор изпълняваше своите правомощия, тоест имаше титуляр на тази длъжност.

Както госпожа Керелска отбеляза, определението на Конституционния съд, с което е отклонено искането за произнасяне относно състава на Висшия съдебен съвет и относно функционирането на правомощията му, не преклудира последващо произнасяне, защото всъщност липсва решение, с което Конституционният съд се е произнесъл по тълкувателен път, тоест с тълкувателно решение за разясняване действието на съответни норми от самата Конституция във връзка с орган, чиито състав се формира по начина, по който се формира съставът на Висшия съдебен съвет, въпреки изложените съображения за липсата на мандатност на този орган, а за наличието на мандат на неговите членове.

Аз смея да твърдя, че се съдържа известен евфемизъм в мотивите на това определение, но същественото тук е, че става въпрос за определение. Както ни е известно, Конституционният съд променя своята практика, особено такава, която е изразена по процедурни въпроси. Този въпрос е такъв. Във въпросното определение е засегнат процедурен въпрос, а именно във връзка с допустимостта на конкретното производство пред Конституционния съд, така че този въпрос по мое виждане следва да бъде разрешен с тълкувателно решение на Конституционния съд. Аз считам, че към настоящия момент компетентните да сезират Конституционния съд органи следва да го сторят.

Същото се отнася и за приложението на § 22 и § 23 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията. Има достатъчно компетентни органи, въпреки че значителна част от тези компетентни органи са или с непопълнен състав, поради което също

лишени от своята компетентност, сезирам например омбудсмана, а за други органи е повече от сигурно, че няма да упражнят това си правомощие, но в същото време има достатъчно други компетентни органи да сезират Конституционния съд, включително съответен брой депутати, включително самият президент, пленумите на върховните съдилища, които могат да отнесат този въпрос за произнасяне от Конституционния съд по ясен начин.

Ще повторя съображението, което беше вече изложено и което, според мен, е изключително съществено - защо считам, че този орган, че този Висш съдебен съвет е лишен от легитимност.

Колеги, ние съвсем скоро ще заседаваме, ако продължим да заседаваме, със състав намален с една пета. Вече беше описано защо. Един избран член от квотата на парламента не е избран от началото на месец януари 2020 г., четири години и половина; двама членове от професионалната квота в Съдийската колегия не са избрани, поради това, че първият избор беше недействителен, поради липсата на кворум, а пък ние след това не направихме, както също беше припомнено, не направихме необходимото, за да бъде открит и проведен втори избор до изтичането на нашия мандат, въпреки наличието на технологично време за това и въпреки наличието на предходен опит в този смисъл, с избора на един член от Прокурорската колегия, визирам началото на 2017 г.

На следващо място – няма избран главен прокурор с мандат. Той отказва да участва в заседанията на Висшия съдебен съвет - нещо, с което аз не съм съгласна.

Съвсем наскоро няма да имаме и титуляр на длъжността „председател" на Върховния административен съд, тоест Висшият съдебен съвет ще остане със състав от 20 члена, така че в този смисъл да избираме нов главен прокурор, който да определя не

просто наказателната политика на страната през следващите седем години, а да решава и начина, по който ще функционират голяма част от държавните органи и структури, така както беше правено досега и както вероятно ще продължи да бъде правено предвид отмяната на текстове от Конституцията, с които се ограничаваха част от правомощията на главния прокурор, считам, че това не е редно да правим, защото сме лишени от легитимност по изложените съображения.

Колеги, за да не взимам отново думата, ако се наложи - ще го направя, аз в момента няма да подкрепя предложението за възобновяване на производството, но в същото време приемерте, понеже знам, че това решение ще бъде взето, приемерте, че правя в момента предложение след приемането на решението за възобновяване, защото считам, че то е процедурно решение, да бъде подложено моето предложение, което сега правя, за прекратяване на процедурата за избор на главен прокурор, която е открита с решение от месец юни 2023 г., поради липсата на материална компетентност на Висшия съдебен съвет към настоящия момент да проведе процедурата и да осъществи този избор.

И един допълнителен аргумент, колеги. Във връзка с това как ние прилагаме § 23, как го тълкуваме и как тълкуваме нашите правомощия. Защо например, в днешното заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет също така не са внесени от компетентните органи предложения за откриване на процедура за избор на председател на Върховния административен съд? Срокът за откриването на тази процедура по Закона за съдебната власт отдавна изтече.

След обявяването за противоконституционни на текстовете, които изменяха Конституцията и я допълваха, в края на месец юли, 26 юли мисля, че беше това, всъщност по тълкуването, което предлагате да приемем, би следвало тази процедура да бъде открита. Трябваше по това тълкуване, повтарям, което аз не споделям, да бъде открита още в началото на месец август.

Същото се отнася и за процедурата за избор на членове на Висшия съдебен съвет, следващия Висш съдебен съвет, от професионалната квота.

Не разбирам защо днес се занимаваме с процедурата за избор на главен прокурор, а не откриваме същевременно тези две изключително съществени процедури. И, ако ще трябва да приложим нещо, което вероятно Вие ще приемете, това тълкуване, което се предлага от колеги от Прокурорската колегия и беше развито, ние трябва веднага да пристъпим към откриване на процедура за избор на членове на професионалната квота на Висшия съдебен съвет и на председател на Върховния административен съд. И, за да доразвия тази теза, едва когато бъдат избрани нови членове на Висшия съдебен съвет, те трябва да открият съответната и да проведат съответната процедура, според мен, на избор на главен прокурор. Същото считам и за избора на председател на Върховния административен съд.

Аз още на заседанието ни през месец август, което проведохме след конституционното решение, изложих този пример, който днес беше припомнен във връзка с избора на господин Чолаков за председател на Върховния административен съд.

И само ще коригирам госпожа Керелска. Тя каза, че едно от съображенията било, че бил в края на мандата си предишният състав на Висшия съдебен съвет, заради това президентът връща

за прегласуване от новия състав на Висшия съдебен съвет това решение. Това не е вярно, защото това беше единственото съображение на президента.

Така че, колеги, ние в момента трябва, ако се възобнови тази процедура, повтарям, на чисто формално процедурно основание, трябва да преминем към нейното прекратяване. Понеже днес няма подготвено решение, в следващото най-скорошно заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет да открием процедура за провеждане на избори за членове на Висшия съдебен съвет от професионалните квоти и едва след това да процедираме с останалите... (не довършва), с упражняване на останалите действия във връзка с провеждането на тези избори и едва новият състав на Висшия съдебен съвет да проведе избори за главен прокурор и съответно за председател на Върховния административен съд.

Междувременно аз се надявам, че някой от компетентните органи да сезират Конституционния съд, да направи поне едно от двете искания, за които изложих аз и останалите колеги съображения, че следва да бъдат постановени тълкувателни решения и/или решения за обявяване на противоконституционност на параграфите 22 и 23.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Госпожо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Колеги, аз също бих искала да изразя своята позиция и да обоснова своя вот, като ще изложа по мое мнение правни съображения, които се съдържат в Конституцията, закона и

относимата практика на Конституционния съд по въпросите за легитимността на орган с изтекъл мандат.

Ще се постарая да взема отношение и по всички въпроси, които се поставиха в днешното заседание и които по мое мнение заслужават сериозно внимание.

Колеги, безспорно е, че съгласно чл. 130а, ал. 2, т. 7 от Конституцията на Република България, Пленумът на Висшия съдебен съвет е оправомощен да направи предложение до президента на републиката за назначаване на председатели на Върховния касационен съд и Върховния административен съд и на главен прокурор. Този текст се възпроизвежда и в чл. 30, ал. 2, т. 6, когато се очертават правомощията на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Детайлно е разписана процедурата в чл. 173 от Закона за съдебната власт, като са посочени оправомощените субекти, етапите, през които преминава процедурата и начинът, по който се гласува.

Императивно е предписанието на чл. 173, ал. 1 от Закона за съдебната власт, а именно, че Пленумът на Висшия съдебен съвет открива процедура за избор на „тримата големи“, като са посочени и срокове - не по-рано от шест месеца и не по-късно от четири месеца преди изтичането на съответния мандат, или в 7-дневен срок, какъвто е настоящият случай, от предсрочното освобождаване на „тримата големи“. Тези срокове, безспорно по обективни причини, ние нямаше как да спазим. Следователно, колеги, наше конституционно право и задължение, като Пленум на Висш съдебен съвет, е да стартираме и да проведем такава процедура.

И сега към въпроса, който се коментира и в публичното пространство, който и днес беше поставен в заседанието на Пленума: следва ли да упражним тези правомощия, тоест може ли и трябва ли да го направим при положение, че ние действаме при условията на изтекъл мандат?

Колеги, според мен отговор на тези въпроси дава конституционната практика и с риск да повтора вече някои от изложените съображения ще го направя, като ще си позволя и да допълня също.

С Решение № 12 от 27 септември 2022 г. по конституционно дело № 7 от същата година, което беше образувано, знаете, по искане на Пленума на Върховния административен съд за тълкуване на чл. 132а от Конституцията, Конституционният съд постанови, че конституционно недопустимо е автоматичното и за неопределен период преустановяване дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, поради изтичане срока на пълномощията на главния инспектор и на инспекторите и не избирането на нов състав на Инспектората към Висшия съдебен съвет, осигуряващ изпълнение на неговите функции в съответствие с конституционните предписания.

В мотивите на решението изрично се сочи, че продължаване изпълнението на възложените правомощия от Инспектората на Висшия съдебен съвет може да се определи като несъщинско удължаване на мандата и представлява защитен механизъм, който е приложим в изключителни случаи, когато не се избират членове на държавен орган, конституционно установен, какъвто е Инспекторатът, какъвто е между другото и Висшият съдебен съвет, и липсват законови средства, механизми и начини за продължаване на неговата дейност.

Нещо повече, при съобразяване, колеги, с тълкуването, което в конституционно решение № 13 от 2010 г. се дава на правната категория „мандат“ и позовавайки се на възприетото в него, че органите на съдебна власт, каквито са Висшият съдебен съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, са с възложени правомощия, които по никакъв начин не могат да бъдат упражнявани по заместване от друг орган, конституционните съдии подчертават, че тези конституционни правомощия не могат да бъдат отнемани, поради бездействието на друг държавен орган, който е отговорен да участва при конституирането или да конституира тези органи. По мое мнение тези съображения за Инспектората са приложими изцяло и по отношение статута и работата на Висшия съдебен съвет.

И тук само ще направя едно уточнение с оглед казаното от колегата Дишева. Вярно е, че Инспекторатът се избира само и единствено от Народното събрание, но след малко ще се спра на последващото Определение № 7 от 2023 г. на Конституционния съд, в което, независимо от това, че се отклонява питането на главния прокурор, изрично е посочено, че Висшият съдебен съвет няма как да започне да функционира с избраната само професионална квота с оглед характера и статута му да съчетава и да съдържа в своя състав членове, избрани по определен начин както от парламента, така и от професионалната общност.

Колеги, с последващо Определение № 7 от 24 юли 2023 г. по конституционно дело № 9, което беше коментирано от колегата Дамянов и което всички знаем, че беше образувано по повод сезиране на съда с питане от главния прокурор дали прекратява мандата си и функциите си Висш съдебен съвет с изтичане правомощията на неговите членове и дали той е

конституционно допустимо да взема решения по отношение на двамата председатели на върховните съдилища, на главния прокурор и на всички административни ръководители, и това беше по повод иницирираната процедура за предсрочно освобождаване, която също беше стартирана и проведена при условията на изтекъл мандат, Конституционният съд, макар да отклони това питане, поради липса на задължителни предпоставки за задължително тълкуване, той изложи много подробно мотиви, които според мен съдържат ясни съображения по отношение легитимността на този състав на Висшия съдебен съвет и на обхвата на неговите правомощия.

Колеги, във въпросното определение Конституционният съд обръща внимание, че с изтичане мандата на изборните членове на съответния орган не се прекратява мандатът на самия орган, който е специално създаден, за да осъществи кадровото обезпечаване и да гарантира независимостта на самостоятелната съдебна власт и същият може да упражнява всички правомощия в цялост, в пълен обем, включително и тези по отношение на „тримата големи“, техния избор и тяхното освобождаване.

Нещо повече, колеги. Конституционният съд е категоричен, че това е необходимо в ситуация, при която, а тя съществува в настоящия момент, Народното събрание не формира политическа воля за избор на членове от парламентарната квота, поради което и следва да бъде приоритетно защитена непрекъснатостта в работата на Висшия съдебен съвет, като конкурираща висша ценност с мандатността с цел гарантиране на установения баланс на властите и с цел обезпечаване изпълнение на конституционните правомощия, възложени на Висшия съдебен съвет.

И сега, колеги, стигаме до този спорен момент, свързан с § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията, който е възпроизведен в § 31 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за съдебната власт, който цитира колегата Керелска.

Въпросът е: променя ли се разбирането на Конституционния съд по отношение обхвата на упражняваните от Висшия съдебен съвет правомощия след Решение № 13 от 26 юли 2024 г. по конституционно дело № 1, с което, колеги, бяха отменени по-голямата част от конституционните промени, бяха обявени, извинявайте, за противоконституционни по-голямата част от конституционните промени, относими към съдебната власт, включително тези, свързани със състава, конституирането и функционирането на Висш съдебен съвет и Висш прокурорски съвет в контекста на изложените съображения в решението и на очертаня диспозитив по отношение на § 23, ал. 2 от Конституцията?

Колеги, знаем, че с последния параграф беше предписано Съдийската колегия и Прокурорската колегия към Висшия съдебен съвет да изпълняват функциите на Висш съдебен съвет и на Висш прокурорски съвет с изключение на тези, посочени в чл. 130б, ал. 2, т. 2 и ал. 3, т. 2, а именно - избор на председатели на върховните съдилища и освобождаването им, и избор на главен прокурор и неговото освобождаване.

Действително, прави впечатление, че в диспозитива на решението няма изрична отмяна на тази разпоредба, така както това е сторено с множество текстове, поради системна свързаност с приетите за противоконституционни.

Колеги, в мотивите обаче на решението по отношение на Преходните и заключителни разпоредби на § 22 и § 23 са изложени съображения, че с оглед характера на тези норми, те нямат самостоятелно правно действие, доколкото техният предмет се свежда до това да продължат действието на отменени със закона правила или да уредят тяхното прилагане по отношение на висящи правоотношения или да отложат действието на норми, които са вече установени като правила. Така че, колеги, по тази причина, с оглед тези съображения, които между другото са отразени в чл. 34-35 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, моят прочит е, че разпоредбата на § 23, ал. 2, доколкото е относима към нормите на чл. 129 до чл. 130б, очертаващ създаването на два нови органа - Висш съдебен съвет и Висш прокурорски съвет, със съответна компетентност, които са обявени за противоконституционни, е неприложимо.

Според мен отпада необходимостта от правното действие на тази норма, поради възстановяване на съществуващата до конституционните промени правна уредба по отношение на статута, структурата и дейността на Висшия съдебен съвет и не се налага повече Съдийска и Прокурорска колегии да изпълняват функциите на органи, за които поради конституционното решение и обявяването на конституционните промени за противоконституционни, няма очаквания да бъдат създадени към момента.

Колеги, искам да кажа, че логиката на подобно тълкуване, според мен, е предпоставена и от визираните срокове в преходните разпоредби на § 22 и § 23 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията. Какво имам предвид?

В тези разпоредби четем, че е предвидено в 6-месечен срок от влизане в сила на конституционните промени да се приеме относимото законодателство и в 3-месечен срок от влизане пък в сила на законодателството по отношение на създаването и функционирането на новите два органа - Висш съдебен съвет и Висш прокурорски съвет, да се избере нов състав на двата органа, които съответно да започнат упражняване на своите правомощия. По мое мнение тези срокове бяха разумно предвидени, именно защото е недопустимо да бъдат ограничавани и отнемани конституционни правомощия за неопределен период от време.

Между другото, отварям една скоба, за да кажа, че тези срокове изтичат към края на месец септември, но това не е важно в настоящия момент. Важно е друго, колеги. Доколкото тези срокове вече са правно и релевантни по отношение на обявените за противоконституционни разпоредби на чл. 129 до чл. 130б от Конституцията, това създава опасност и риск за неопределен период от време да не могат да бъдат упражнявани конституционните правомощия по чл. 130а, ал. 2, т. 7 от Конституцията.

И по мое мнение допълнителен аргумент в тази посока е внесеният законопроект от политическа партия в Народното събрание, с което се предвиждаше въвеждане на забрана именно на Висшия съдебен съвет в този му формат на организация и дейност да не открива процедура за избор на „тримата големи“, вече действайки като пленум или тази процедура, ако бъде открита, да бъде прекратена. Според мен това е индиция за подобно разбиране и от представители на конституционния законодател именно по отношение на действието на § 32, ал. 2 от Конституцията.

Така че, колеги, в заключение - по тези съображения, които изложих, аз считам, че към настоящия момент, за да не бъдем упрекнати в неизпълнение на конституционните си задължения, ние следва да възобновим процедурата, тъй като такава е действащата уредба в Конституцията, Закона за съдебната власт и относимата конституционна практика. При промяна на нормативния регламент няма никаква пречка ние да прекратим същата и ще се съобразим със законодателя, като абсолютно съм съгласна и с изразените становища, че поради наличното съмнение и различните тълкувания на § 32, ал. 2 от Конституцията, възпроизведени в § 31 от Преходните разпоредби на Закона за съдебната власт и сезиране на Конституционния съд от компетентните органи с изрично искане за произнасяне в тази посока, ние, разбира се, можем да спрем процедурата и да се съобразим с произнасянето на Конституционния съд. Към момента обаче ние нямаме основание за спиране или за прекратяване на тази процедура, поради действащото обективно право.

И още нещо, колеги, което по мое мнение не е маловажно и не може да бъде пренебрегвано. Продължителността на предвидената процедура, съобразно предлаганата хронограма от Прокурорската колегия, е повече от четири месеца. Този срок е достатъчен, за да бъде инициран и проведен избор на нов състав на Висшия съдебен съвет, който може да довърши процедурата или да стартира нова такава при наличие на необходимите предпоставки.

Колеги, това е моето становище по поставените въпроси. Благодаря Ви.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря, госпожо Пашкунова.

Други изказвания?

Госпожа Керелска, след това госпожа Дишева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да отбележа само това, във връзка с изказването на госпожа Пашкунова, че въпреки подробното и обилно цитиране на актове на Конституционния съд, аз не чух, а и няма как да чуя, защото няма произнасяне на Конституционния съд било за противоконституционност или по реда на постановяване на тълкувателно решение по въпроса относно компетентността на Висшия съдебен съвет към настоящия момент да провежда избор за главен прокурор и съответно за председател на Върховния административен съд, Върховния касационен съд, въпреки че там този въпрос не стои. Не чух такъв аргумент.

Освен това госпожа Пашкунова много обстойно се занимава с § 23 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията, но нищо не каза за § 31, който, така или иначе, се намира и стои в Преходните и заключителни разпоредби на действащ закон.

Повече няма да коментирам това, което беше казано предвид призива на министъра на правосъдието да не влизаме в реплики и дублики, но искам да обърна внимание, че ако ние днес възобновим процедурата и приемем хронограма, и пристъпим към избор на главен прокурор има голяма вероятност тези наши решения в крайна сметка да опорочат този избор. Аз нямам оптимизма на госпожа Пашкунова, че в близките четири месеца ще бъде избран Висш съдебен съвет и искам да поставя въпроса: Висшият съдебен съвет, както ни е известно, е от две квоти - парламентарна и професионална квота. Професионалната квота ние я избираме. Какво ще направим по този въпрос, след като Вие давате такова предложение? Това е, което исках да кажа.

При положително решение от наша страна залагаме, така да се каже, риска като бомба в този избор, която би могла да избухне след неговото осъществяване и в крайна сметка да има своите последици.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, съвсем кратки бележки във връзка с изказването на госпожа Пашкунова искам да изложа.

Аз няма да се повтарям за това, което казах по отношение на правната сила и действието на определение № 7 от 2023 г. по конституционно дело № 9 от 2023 г., което е постановено по искането на главния прокурор и с което всъщност няма произнасяне по същество.

Бих искала да обърна внимание на съдържанието на това искане, на това питане за тълкуване и на диспозитива на определението на Конституционния съд - подчертавам, произнасяне по същество на Конституционния съд няма. (Реплики.) Произнасяне по същество в това определение няма. Има произнасяне по процедурен въпрос и той е свързан с това, съгласно установената практика на самия Конституционен съд и вътрешните му правила, дали има друго, предходно произнасяне по същия въпрос.

Точно в такава хипотеза Конституционният съд се е произнасял в различен смисъл. Имам предвид по отговора на въпроса дали при наличието на предходно произнасяне по същия или по сходен въпрос той може да се произнесе отново, така че повтарям своята теза - по този въпрос Конституционният съд може да се произнесе отново, и мисля, че това е несъмнено обстоятелство или несъмнено като извод, включително предвид промяната на персоналния състав на Конституционния съд нямаме

причина да сме сигурни, че произнасянето ще бъде в същия смисъл. Повтарям, следва да се има предвид и какво е съдържанието на въпроса и не на последно място, макар че това не е правен аргумент, какъв е конкретният контекст, включително обществено-политическият контекст, в който беше направено това искане от главния прокурор. Припомням, ставаше въпрос за времето, в което беше открита или предстоеше откриването на поредната процедура за неговото предсрочно освобождаване. Толкова по това определение.

На следващо място, не мога да се съглася с тълкуването или изложението аргумент от госпожа Пашкунова, изведен от факта на подаването на предложение за законодателно изменение от една политическа сила.

Странен ми е този аргумент, защото освен, че този факт е налице, подаването на такова предложение от една политическа сила, той не е последван от никакво друго действие - нито внасянето му в Правна комисия, нито внасянето му като проект в самото Народно събрание, още по-малко има произнасяне в този смисъл, че някой бил решил, че по този начин следва да се тълкува конституционното решение и че това е възможното решение на проблема, е един въпрос, но ние да черпим от това аргументи какъв е бил действителният смисъл на конституционния текст, е отделно.

Ще повторя теза, която вече мисля, че беше от госпожа Захарова изложена и развита. Конституционният съд, включително нашият, по принцип Конституционният съд като орган, като вид орган, и нашият Конституционен съд в частност, не е и не може да бъде позитивен законодател, въпреки че част от неговите актове несъмнено могат да бъдат тълкувани в този смисъл.

Има обикновено Народно събрание, има Велико Народно събрание, чието основно правомощие е да приема закони и Конституция и Конституционният съд не е такъв, така че да влагаме смисъл в неговите решения и особено в мотивите на неговите решения, какъвто смисъл самите конституционни съдии по мое виждане или по виждането на част от тълкуващите ги не е вложен, е несъответен както на същността, така и на правомощията на този орган, а и включително на установения в страната правов ред.

Това бяха допълнителните ми съображения. И нито дума не чух по въпроса защо ние днес или утре не откриваме процедура за избор на председател на Върховния административен съд и не откриваме процедура за избор на членове от професионалната квота на Висшия съдебен съвет, защото когато тази процедура бъде проведена и бъдат избрани тези членове, Конституционният съд, ако някой намери за необходимо да го сезира, ще бъде според мен в ситуация, в която ще трябва да отговори, когато има 11 избрани членове от професионалната квота и трима членове по право или колкото тогава останат, дали може този орган да функционира. Защото всъщност това продължаващо бездействие на Народното събрание води несъмнено до съществено нарушаване на основните принципи на правовата държава и както още преди няколко години беше посочено, може да послужи сега или след обозримо време като основание за инициране на производство срещу страната по чл. 258 от Договора за функциониране на Европейския съюз, припомням, за нарушение на правото на Европейския съюз, защото това бездействие на един или повече органи да изпълняват свои конституционни и/или законови правомощия да конституират чрез избор други държавни органи е нетърпимо правно положение и

създава сериозни съмнения относно спазването на принципите на правовата държава, по мое виждане.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Други изказвания по тази точка има ли?

Ако няма такива, предлагам...

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Може ли две изречения, госпожо Павлова? Дали ме чувате?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Разбира се, госпожо Мутафова.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Просто искам да взема думата от последните изречения на госпожа Дишева. Тя, мисля, че даде много добър довод на финала на нашата аргументация всеки един така, както я вижда, защо трябва да открием днес отново, да възобновим процедурата за избор на главен прокурор - именно защото Висшият съдебен съвет не следва и той да бъде обвиняван в бездействие и да тегне върху него опасността някой по някакъв повод и съобразно действащо вътрешно или външно законодателство за Република България да заведе дело за бездействие и неизбор на един от конституционно определените органи, какъвто е главният прокурор. Това исках да кажа. (Реплики.)

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съжалявам, че трябва да взема отново думата, но, госпожо Мутафова, аз не съм вложила такъв смисъл в изказването си.

Първото ми изказване започна с тезата ми, че ние нямаме материална компетентност да проведем този избор, в частност избора за главен прокурор. Останалите съображения представляват развитие на следващите дебати, които се случиха.

След като един орган няма материална компетентност да упражни определено свое правомощие и то е да извърши

определена своя дейност, върху него не стои задължението да върши това, което Конституция или закон му вменяват, защото моето тълкуване е, че този орган няма тази компетентност.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви и ако няма повече изказвания, предлагам да минем към гласуване.

Първо, подлагам на гласуване, както е предложено от Прокурорската колегия: решение за възобновяване, на основание чл. 55, ал. 1 от АПК, производството, спряно с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 20/06.07.2023 г. по открита, с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г., процедура за избор на Главен прокурор на Република България, поради отпадане на основанието за спиране - постановяване от Конституционния съд на Решение № 14/26.07.2024 г. по конституционно дело № 10/2023 г.

Който е „за“ така направеното предложение, моля да гласува.

Господин Магдалинчев, който виждам, че е в движение в момента, той гласува „за“?

Извинявайте, господин Магдалинчев, тъй като малко е неясно, в смисъл - тъмно е, и не виждаме как гласувате, „за“ или „против“ сте предложенията, ако ни чувате?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз съм „за“, госпожо Министър. Подкрепям предложението на Прокурорската колегия.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

Гласували – 16 „за“, 3 „против“.

(след проведено гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Предложение за възобновяване на производството по откритата, с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г., процедура за избор на Главен прокурор на Република България, във връзка с Решение № 14/26.07.2024 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 10/2023 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2. ВЪЗОБНОВЯВА, на основание чл. 55, ал. 1 от АПК, спряното с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 20/06.07.2023 г. производство по откритата, с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г., процедура за избор на Главен прокурор на Република България, поради отпадане на основанието за спиране – постановяване от Конституционния съд на Решение № 14/26.07.2024 г. по конституционно дело № 10/2023 г.

МАРИЯ ПАВЛОВА: По направеното предложение от госпожа Дишева – предложение за прекратяване на възобновената процедура, поради липса на материална компетентност на Висшия съдебен съвет за провеждането ѝ, който е „за“, моля да гласува – 3 „за“.

Който е „против“ – 16. Благодаря Ви.

Преминаваме към т. 3 от дневния ред - предложение за изменение и допълнение на времевия график за провеждане на процедура по реда на чл. 173 от ЗСВ за избор на Главен прокурор на Република България, приет с решение на Пленума на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г. Вносител е Прокурорската колегия.

Господин Петров, заповядайте.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, тази точка е логично продължение на предходната.

Предлагаме следния диспозитив: изменя и допълва времевия график (хронограма) за провеждане на процедурата за избор на главен прокурор, приет с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/22.06.2023 г., т. 11.2 и т. 11.4, съобразно приложението към това решение.

За подробности по времевия график предлагам господин Дамянов да вземе отношение.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, аз и на Прокурорската колегия, но е редно и тук, на Пленума, да очертая датите, както са заложиени в хронограмата.

На 19 септември т.г. е първото заседание на Пленума за предложения за кандидатури за главен прокурор, на 26 септември е второто заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет за предложения за кандидатури за главен прокурор, третото заседание ще бъде на 3 октомври, а четвъртото заседание - на 10 октомври.

Ако има издигнати кандидати или кандидатура, крайният срок за представяне на концепция от кандидата или кандидатите е по чл. 173, ал. 5 от ЗСВ и за документите, съответно по т. 8, Раздел I от правилата, е 24 октомври, като тези концепции и тези документи следва да бъдат най-късно качени, краен срок за публикуване на сайта на Висшия съдебен съвет - 29 октомври.

Съответно Комисия по атестирането и конкурсите към Прокурорската колегия и Комисия по професионална етика към Прокурорската колегия следва да изготвят и да публикуват доклади

за притежаваните професионални и нравствени качества на кандидатите до 26 ноември т.г., като на 27 ноември 2024 г. Прокурорската колегия следва да се произнесе по допустимостта на кандидатите.

Предвидени са възможни дати съответно, ако някой от кандидатите не бъде допуснат, за възражения пред Пленума на Висшия съдебен съвет и произнасяне на Пленума на Висшия съдебен съвет по тези възражения, като е предвидено на 5 декември т.г. Пленумът на Висшия съдебен съвет да обяви датата, часа и мястото за изслушване на кандидатите, което трябва да стане най-малко един месец преди провеждането на изслушването. Съответно за изслушването на кандидатите се предлага дата 16 януари 2025 г., като до 8 януари 2025 г. е крайният срок за представяне на становища и въпроси по чл. 173, ал. 8 от ЗСВ към кандидатите. Благодаря Ви.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, господин Дамянов.

Изказвания по тази точка има ли? (Няма.)

Преминаваме към т. 4. Обсъждане на проект на бюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани бюджетни прогнози за периода 2026 - 2028 г. Вносител е Комисия „Бюджет и финанси“. Господин Петров, заповядайте.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, госпожо Министър.

Колеги, срокът за внасяне на проекта за бюджет на съдебната власт е до утре в Министерство на финансите. Вчера беше проведено заседание на Бюджетната комисия към Висшия съдебен съвет. На това заседание с единодушие от членовете беше

приет проектът на бюджет, с изключение на това, че госпожа Керелска гласува „за“ предложението, но направи забележка, че в предложението проект за бюджет не са обсъдени възможностите за намаляване на някои от разходите. Това беше коректно да го кажа пред пленума, за да се знае.

На основание чл. 67, ал. 6 от Закона за публичните финанси и т. 2.2.4 от Решение № 501 на Министерския съвет от 18 юли 2024 г. за изменение и допълнение на РМС № 71 от 2024 г. за бюджетната процедура за 2025 г. за подпомагане на първостепенните разпоредители с бюджет в процеса на разработване на годишните им проекти на бюджети за 2025 г. и на актуализираните им бюджетни прогнози, Министерството на финансите с разпореждане даде Указания за подготовката и представянето на проектобюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет за 2025 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2026 - 2028 г.

Тук новото, колеги, е, че бюджетните прогнози са вече за 3 г. – от 2026 г. до 2028 г., а не както до миналата година бюджетните прогнози бяха само за 2 г.

Предлага се на Висшия съдебен съвет да разработи и представи в Министерство на финансите проектобюджет за 2025 г. и актуализирана бюджетна прогноза за 2026 - 2028 г. на съдебната власт, включително по органи на съдебната власт и с разходи по функционални области, както и в програмен формат.

Първостепенните разпоредители с бюджет разработват проектобюджетите си за 2025 г. и актуализираните си бюджетни прогнози за 2026 - 2028 г. на базата на одобрените им бюджетни параметри със Закона за държавния бюджет на Република България за 2024 г., без еднократните разходи за 2024 г.

Извършените прегледи на разходите – препоръчва се преглед на разходите за 2024 г. и оценка на възможностите за реализиране на трайни икономии в частта на разходите.

По отношение на разходите за персонал в бюджетната сфера за периода 2025-2028 г. разчетите се изготвят на база нивото на одобрените за 2024 г. с отразените ефекти от допусканията за определяне на прогнозен размер на минималната работна заплата в съответствие с механизма по чл. 244 от Кодекса на труда, както следва:

- За 2025 г. - 1077 лв.
- За 2026 г.- 1162 лв.
- За 2027 г.- 1216 лв.
- За 2028 г. - 1272 лв.

По отношение на максималния осигурителен доход:

- За 2025 г.- 4130 лв.
- За 2026 г. - 4430 лв.
- За 2027 г. - 4730 лв.
- За 2028 г. - 5030 лв.

Съгласно РМС № 16/2024 г. препоръчителният таван на разходите по бюджета на съдебната власт за 2025 г. е 1 222,7 млн. лв. Този препоръчителен за съдебната власт таван ние няма как да го спазим. По отношение на този таван бяха и забележките на госпожа Керелска в Комисия „Бюджет и финанси“.

По приходите на бюджета за догодина и прогнозите за 2026 г., 2027 г. и 2028 г. Всяка година размерът на приходите е предвиден в размер на 100 млн. лв. Дано да изпълним това, което сме предвидили.

По разходите. Разходите на бюджета са разработени

като за база е използван бюджетът на съдебната власт за тази година с предвидена актуализация на трудовите възнаграждения и изцяло са взети предвид предложенията на органите на съдебната власт. Експертният вариант на проектобюджета за 2025 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2026 - 2028 г. е разработен на база щатна численост към 31.07.2024 г., като са използвани данните предоставени от органите на съдебната власт в справката за средствата за работна заплата, численост на магистрати и съдебни служители, и осигурителни вноски към 31.07.2024 г.

Проектобюджетът на Висшия съдебен съвет е разработен на база проект на структура на администрацията на Висшия съдебен съвет, възложена за изготвяне на господин Тихомир Димитров и госпожа Петя Тянкова, с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 1 от заседанието проведено на 15.08.2024 г.

Общият размер на разходите по години е, както следва:

- Предвиждаме за догодина бюджетът на съдебната власт да бъде 1 664,0 млн. лв.

- 2026 г. - 1 777,3 млн. лв.

- 2027 г. - 1 905,3 млн. лв.

- 2028 г. - 2 067,1 млн. лв.

Разходи за заплати.

Знаете, колеги, че съгласно чл. 218, ал. 2 от ЗСВ основното месечно възнаграждение за най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност се определя в размер на удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера, съгласно данните на НСИ. По данни на НСИ размерът на средната месечна работна заплата на наетите лица в бюджетната сфера за второто тримесечие на 2024 г. е 2303 лв.

Наблюдавайки тренда на средната работна заплата на

заетите лица в бюджетната сфера от 2019 г. до момента, се забелязва, че средната годишна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение в бюджетните организации се увеличава спрямо предходната както следва: 2019 г. с 12,57% , 2020 г. с 12,37%, 2021 г. с 14,95%, 2022 г. - 9,75%, 2023 г. – 13,5%. За 2024 г. е използван модел за изследване на динамиката в изменението на средната работна заплата за периода 2015 – 2024 г. и получените прогнозни стойности за 2024 г. показват увеличение спрямо 2023 г. с 16,68%.

С решение по Протокол № 15/14.08.2024 г. на Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет се предлага увеличение на възнагражденията на съдебните служители в съдилищата с 20% за всички длъжности с изключение на определени длъжности от специализираната администрация, за които увеличението е в размер на 25%. Предлага се също увеличение на възнагражденията за ранг на съдебните служители в размер на 25%.

Ние приветстваме това решение на Комисия „Съдебна администрация“. Тук отварям една скоба. За последните години според нас се забелязва едно значително намаляване на средните заплати на съдебните служители в съдебната система спрямо тези в изпълнителната власт, докато преди 15 г. това не беше така, а беше точно обратно тогава.

На базата на тези прогнозни данни и предложение на Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската колегия, които са приложени аналогично и за служителите в прокуратурите на Република България, за да се приложат законоустановените изисквания, основните възнаграждения са изчислени с индексация

за 2025 г. с 20% и 25% за някои от длъжностите на специализираната администрация на съдилищата, респективно на прокуратурите.

За всички свободни щатни бройки възнагражденията са изчислени на база средна работна заплата към 31.07.2024 г. за съответния орган на съдебната власт с индексация от 20%.

Предвидени са средства за увеличение на възнагражденията по чл. 291, ал. 2 от ЗСВ на съдиите по вписванията и размерът на възнагражденията по чл. 276, ал. 2 от ЗСВ на държавните съдебни изпълнители по предложение на министъра на правосъдието. Размерът на горепосочените възнаграждения се предвижда да се промени от 50 лв. на 180 лв.

Предвидили сме и средства, колеги, по чл. 233, ал. 6 от Закона за съдебната власт за 2025 г. като за съдилищата са предвидени 33,3 млн. лв., за ВКС са предвидени 3,6 млн. лв., ВАС - 3,2 млн. лв.

Средният коефициент, който сме предвидили, с оглед натовареността на магистратите, е да бъде 2,4 броя заплати.

За Прокуратура на Република България са предвидени общо 31,4 млн. лв. Средният коефициент е предвиден също да бъде 2,4 броя заплати.

Предвидени са и нови щатни бройки по предложение на органите на съдебната власт:

По предложение на ВКС - 9 щатни бройки, от които 5 във връзка с разкриването на нов съдебен състав - Гражданска колегия и 4 бройки за съдебни служители за учебна база в гр. Варна, район „Приморски“, к.к. „Чайка“.

За Прокуратура на Република България също са предвидени нови бройки.

Разходите за заплати са както следва:

- 2025 г. - 1 057,0 млн. лв.
- 2026 г. - 1 162,6 млн. лв.
- 2027 г. - 1 279,4 млн. лв.
- 2028 г. - 1 407,9 млн. лв.

В проектобюджета за 2025 г. за заплати са предвидени 239,7 млн. лв. повече спрямо бюджета за 2024 г. и 58,1 млн. лв. повече спрямо тригодишната бюджетна прогноза за периода 2025 - 2027 г.

Разходи за други възнаграждения и плащания за персонала.

Разходите за други възнаграждения и плащания за четиригодишния период са както следва:

- 2025 г. - 125,5 млн. лв.
- 2026 г. - 131,3 млн. лв.
- 2027 г. - 141,6 млн. лв.
- 2028 г. - 150,5 млн. лв.

Колеги, знаете, тези разходи са свързани с облекло и други такива разходи. Утвърденият бюджет за 2024 г. по този параграф е в размер на 107,0 млн. лв. с включени средства за СБКО. В проектобюджета заложените средства са с 18,5 млн. лв. повече без включени средства за СБКО.

Разходи за осигурителни вноски. Те са свързани със заплатите на магистратите и служителите. Както са предвидени разходите за заплати по този начин върху тях се предвиждат и осигурителните разходи.

Разходите за четирите години са както следва:

- 2025 г. - 234,8 млн. лв.
- 2026 г. - 256,9 млн. лв.
- 2027 г. - 282,3 млн. лв.
- 2028 г. - 310,3 млн. лв.

Разходи за издръжка.

Разходите за издръжка по години са следните:

2025 г. - 146,2 млн. лв.

2026 г. - 147,8 млн. лв.

2027 г. - 142,4 млн. лв.

2028 г. - 139,0 млн. лв.

Разходите за външни услуги са завишени като е отчетен прогнозният размер на минималната работна заплата за тригодишния период, съгласно РМС 16/2024 г. Това оказва влияние на разходите за самоосигуряващите се вещи лица. Тук знаете големите проблеми, които имаме с вещите лица и затова се помъчихме да увеличим разходите в бюджета ни за догодина.

В разходите за издръжка са включени средства в размер на 17,9 млн. лв., които са заложили в бюджетна програма „Утвърждаване и развитие на електронното правосъдие“. Тези средства са за услуги по поддържане и ремонт на компютри, консултантски услуги по хардуер, доставчици на интернет услуги, електронни подписи, обучения в областта на информатиката и други, както и за закупуване на компютърна техника и други с цена под определения праг на същественост.

Предвидени са средства в размер на 2,1 млн. лв. за организиране и провеждане на избор за членове на Висшия съдебен съвет.

За текущ ремонт са предвидени средства по предложение на органите на съдебната власт, като сме се

съобразили с всички направени предложения от органите на съдебната власт. Те са в размер на 13,0 млн. лв., по-основните от които са:

- 2,3 млн. лв, за ВКС за текущ ремонт на обект в гр. Варна, р-н „Приморски“, к.к. „Чайка“;
- 3,0 млн. лв. за Прокуратурата на Република България;
- 6,7 млн. лв. за съдилища на Република България.

Предвидени са и средства за обезщетения по ЗОДОВ по предложения на органите на съдебната власт - 10,9 млн. лв. /за ПРБ - 9,9 млн. лв., Съдилища - 1,0 млн. лв./

Средствата за СБКО са в размер на 3% от средствата за основни заплати съгласно чл. 39, ал. 2 от ПМС № 13/29.01.2024 г. за изпълнение на държавния бюджет на Република България за 2024 г. Догодина това постановление ще бъде не по-различно от това за тази година.

Увеличението спрямо утвърдения бюджет за издръжка за 2024 г. е в размер на 63,0 млн. лв., от които 21,9 млн. лв. планирани за СБКО, или реалното завишение е 41,1 млн. лв. В този размер са включени и разходите в областта на електронното управление, които са 17,9 млн. лв.

Капиталови разходи.

Капиталовите разходи по години са, както следва:

2025 г. - 95,3 млн. лв.

2026 г. - 73,4 млн. лв.

2027 г. - 54,3 млн. лв.

2028 г. - 54,2 млн. лв.

Средствата за основен ремонт и придобиване на сгради за всички органи на съдебната власт са предвидени в проектобюджета на Висшия съдебен съвет. Те са в размер на 69,4

млн. лв. за 2025 г.; 62,6 млн. лв. за 2026 г.; 43,5 млн. лв. за 2027 г. и 46,7 млн. лв. за 2028 г.

Тези данни са въведени по обекти в Приложение 2иб на Министерство на финансите.

В Приложение № 2иб за проекти, свързани с административната дейност, се въвежда нова степен на приоритетност от „1" до „n", като „1" е най-висок приоритет, а „n" най-нисък приоритет, където „n" е брой проекти от съответния вид. Не се допуска въвеждането на една и съща степен на приоритетност за повече от един проект от съответния вид.

Резерв за неотложни и непредвидени нужди: по 900 хил. лв. за всяка година от прогнозния период.

Предвид горепосочената информация Комисия „Бюджет и финанси" предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет следното решение:

Първо: Приема внесения от министъра на правосъдието проектобюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани бюджетни прогнози за периода 2026 г. - 2028 г. и с разходи по функционални области, както и в програмен формат на бюджет.

Второ: Приетият проект на бюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани бюджетни прогнози за периода 2026 г. - 2028 г. и с разходи по функционални области, както и в програмен формат на бюджет, ведно с приложенията да бъдат изпратени в Министерството на финансите и Министерския съвет в указания срок за включване в проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2025 г.

Благодаря.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, господин Петров, за изчерпателния доклад. Има ли изказвания по тази точка? Госпожо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Както господин Петров докладва вече, за което му благодаря, на заседание на Комисия „Бюджет и финанси“, аз подкрепих предложението за бюджет на Висшия съдебен съвет за следващите три години със забележка, като това беше по технически причини, бих казала.

Какво имам предвид? Не за първа година по бюджетната прогноза се работи в последния момент. Това е изключително важен въпрос, а не се дава възможност за никакво предварително обсъждане и корекция на това, което администрацията е успяла да пригответи като материал и да ни го предостави на нашето внимание. Доколкото разбрах днес е срокът, нали така, господин Петров? (Ст.Петров: Утре.) Утре ли? Ами, все тая, да. Срокът, в който трябва да бъде представен приетият от нас проектобюджет, включващ 3-годишна прогноза.

Това, което отбелязах на заседанието на Комисия „Бюджет и финанси“, ще го кажа и сега. Прави впечатление, че не са изпълнени основни препоръки, дадени в указанията на Министерство на финансите, а именно, че не сме съобразили с предложението таван на разходите, което е в размер на 1 222,0 млн. лв., забележете. Това, което ние предлагаме е размер на разходите от 1 664,0 млн. лв. Тоест, това което ние предлагаме е някъде от порядъка на близо половин милиард или петстотин милиона лева повече от това, което ни се предлага като таван, с който да се съобразим. Това е така, защото не сме се съобразили и с другото указание, което ни е дадено, т.е. да се търси възможност за намаляване на разходите, които имат траен характер. Нямаме

нито едно перо, по което разходите се намаляват. Напротив, по всички пера вървим към увеличение. Някъде това е обосновано, но на друго място и по отношение на други параграфи бихме могли да потърсим намаляване на разходите.

Действително това е едно предложение, което тепърва ще бъде обсъждано и преценявано от Министерство на финансите и на държавно ниво, но все пак считам, че ние, като отговорен държавен орган, в известен смисъл изпълняващ и държавни функции, би трябвало да се съобразяваме с тези основни препоръки и да проявяваме солидарност по отношение на другите органи в държавата във връзка с разпределението на държавните средства.

Даже открих известни недомислици, които според мен трябва да бъдат коригирани. Оказва се, че ние даваме допълнителни възнаграждения - по 2 работни заплати, които предлагаме да бъдат увеличени, и на съдилищата, които са средно и ниско натоварени. Разпоредбата на закона не е такава. Тя дава възможност и правомощие да даваме допълнителни възнаграждения на силно натоварените съдилища, другото е просто нонсенс.

И така нататък, бих могла да говоря повече, но пак Ви казвам, че при тези технически условия, в които сме поставени във връзка със срокове, това няма как да стане, защото другото изисква повече време, повече задълбочаване във всички тези данни и преценка, което, пак казвам, ако се стигне до отлагане разглеждането на този въпрос и неговото гласуване ще се изправим пред невъзможността да спазим срока, който ни е поставен във връзка с предоставяне на нашата бюджетна прогноза.

Призивът ми, ако мога да си го позволя, е за следващата година, надявам се да има нов състав на Висшия съдебен съвет, който да не бъде поставян в тези условия, нека Министерство на финансите да предвижда по-реалистични срокове във връзка с изготвянето на тези прогнози, а пък и нашата администрация може би трябва да проявява по-голямо усърдие, за да не ги правим нещата в последния момент.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Само искам да поясня, че указанията от Министерството на финансите във Висшия съдебен съвет дойдоха, последните, за направата на този бюджет, на 30.08., след което администрацията на Висшия съдебен съвет, Бюджетната комисия и Бюджетната дирекция веднага изпратиха до съответните органи на съдебната власт искания за техните предложения, обобщаваха се и се направи така, че вчера да може да mine в Бюджетната комисия и днес да mine на пленум. Просто нямаше никакво време.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Други изказвания по тази точка има ли? Няма. Подлагам на гласуване точката. (брои гласовете) Единодушно – 19 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Обсъждане на проект на бюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани бюджетни прогнози за периода 2026 - 2028 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ПРИЕМА внесения от министъра на правосъдието проектобюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани

бюджетни прогнози за периода 2026 г. - 2028 г. и с разходи по функционални области, както и в програмен формат на бюджет.

4.2. Приетият проект на бюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализирани бюджетни прогнози за периода 2026 г. – 2028 г. и с разходи по функционални области, както и в програмен формат на бюджет, ведно с приложенията да бъдат изпратени в Министерството на финансите и Министерския съвет в указания срок за включване в проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2025 г.

Забележка:

В Приложение 2иb „Списък с проекти в областта на електронното управление и информационните и комуникационните технологии“ не е въведена степен на приоритетност, тъй като това не е относимо за системата на съдебната власт.

4.3. ВЪЗЛАГА мандат на представляващия Висшия съдебен съвет, главния прокурор на Република България и председателите на Върховен касационен съд и Върховен административен съд да проведат срещи и консултации с компетентните органи във връзка с проекта на бюджет на съдебната власт за 2025 г. и актуализираните бюджетни прогнози за периода 2026 г. – 2028 г.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Остана т. 5. Определяне на поименен състав на постоянните комисии към Пленума на Висшия съдебен съвет.

Предложението е да се определи състав на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен

съвет, на Комисия по правни въпроси и на Комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“.

До настоящия момент, към декември 2023 г. Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет е била в състав: господин Стефан Гроздев - Съдийска колегия, господин Боян Новански - Съдийска колегия, госпожа Олга Керелска – Съдийска колегия, господин Стефан Петров – Прокурорска колегия, господин Йордан Стоев – Прокурорска колегия, господин Огнян Дамянов – Прокурорска колегия.

Комисията по правни въпроси е била в състав: госпожа Цветинка Пашкунова - Съдийска колегия, господин Стефан Гроздев - Съдийска колегия, госпожа Вероника Имова - Съдийска колегия, госпожа Атанаска Дишева - Съдийска колегия, господин Георги Кузманов - Прокурорска колегия, господин Пламен Найденов - Прокурорска колегия, господин Евгени Иванов - Прокурорска колегия и господин Стефан Петров - Прокурорска колегия.

Комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“: господин Боян Новански - Съдийска колегия, госпожа Даниела Марчева - Съдийска колегия, господин Севдалин Мавров - Съдийска колегия, госпожа Калина Чапкънова - Прокурорска колегия, госпожа Светлана Бошнакова - Прокурорска колегия и госпожа Гергана Мутафова - Прокурорска колегия.

Отварям дебата за предложения.

Господин Петров, заповядайте.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Понеже съм в Комисия „Бюджет и финанси“, предлагам в Комисия „Управление на собствеността“ вместо мен да бъде Пламен Найденов.

МАРИЯ ПОПОВА: Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: За Комисия „Управление на собствеността“ предлагам стария състав по отношение на Съдийската колегия - Стефан Гроздев, моя милост и Олга Керелска.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз предлагам от тези, които бяха изчетени, ако някой си прави отвод или иска замяна, просто така да процедираме, защото е по-лесно, иначе тези предложения да бъдат гласувани анблок. Вече виждам, че има предложение от колегата Стефан Петров. Ако има някой, който е в тези комисии и не желае да участва, тогава да дебатирате.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Госпожо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не виждам тук предложение за Комисия „Бюджет и финанси“.

ГЛАСОВЕ: Тя е избрана миналия път.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да, точно това искам да кажа. Вероятно въпросът се счита за решен на миналия пленум, но аз искам да отбележа, че не присъствах на този пленум, тъй като бях в ползване на законен годишен отпуск, и не съм била питана преди това дали съм съгласна да участвам в работата на Комисия „Бюджет и финанси“. В тази връзка искам да Ви кажа, че аз участвах в Комисия „Бюджет и финанси“ за периода, в който Съдийската колегия играеше ролята и изпълняваше функциите на Висш съдебен съвет, и приех да участвам там, защото от старата комисия, която беше пленумна останаха да участват единствено господин Магдалинчев и господин Мавров. Тогава аз се съгласих да участвам в тази комисия, за да има някакъв минимум състав. По същия начин постъпи и госпожа Цветинка Пашкунова, но от нейно име не искам да говоря, доколкото разбрах миналия път тя е отказала да попълни състава на комисията. Това ми участие беше по тези съображения и поради тази чисто производствена

необходимост. Оттам нататък считам, че участието ми в Комисия „Бюджет и финанси“, която се връща като пленумна такава, не е удачно първо поради факта, че аз участвам и в друга пленумна комисия и това е Комисия „Управление на собствеността“. Участвам в нея още от самото начало, запозната съм с проблематиката там и съм съгласна да продължа да участвам в работата на тази комисия.

Има, ако мога така да се изразя, в известен смисъл конфликт на интереси едни и същи членове да участват в двете комисии, защото по-големите разходи са свързани с извършване на строителство, било то основно, били текущи ремонти, било закупуване на сгради за нуждите на съдилищата или прокуратурите и т.н. В този смисъл това решение на Комисия „Управление на собствеността“ отива за одобрение, бих казала, или най-малко за проверка от Комисия „Бюджет и финанси“ и мисля, че не е удачно едни и същи хора да взимат и едните, и другите решения.

В тази връзка това, което предложи господин Петров, е съвсем в подкрепа и на моето становище, което изразявам току-що. Освен това аз съм натоварена и в други комисии, които заседават ежеседмично, което не се отнася за всички комисии, имам предвид тези, които са към Прокурорската колегия, председател съм и на Комисия „Професионална етика“, така че по отношение на тази комисия си правя отвод, за да не Ви губя времето.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега, Керелска, тъй като аз Ви предложих тогава, искам да кажа, че направих изричната уговорка, че не съм говорил с Вас, но тогава беше важно да сформираме тази комисия и тъй като тя, съгласно Правилника, е от трима представители на Съдийска колегия и трима на Прокурорска колегия, затова взехме това решение. И ако Вие си правите отвод от участие повече в тази комисия, следва да попитаме някой от

колегите от Съдийска колегия съгласен ли е да влезе в тази комисия? Това е, което трябва да дебатирате. Да, говорим за „Бюджет и финанси“. Остават само Мавров и Магдалинчев.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз мисля, че трябва да се извърши преглед по принцип на членовете на Съдийската колегия как те са разпределени по комисии, защото смея да твърдя, че още от самото начало разпределението не е съгласно действащите правила и не е равномерно, и справедливо. Има хора, които участват в две комисии и мисля, че биха могли да участват и в тази пленумна комисия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: При това положение аз Ви предлагам, колеги, да не вземаме решение по това предложение в момента, а да го оставим за следващия пленум, тъй като ние приехме едни правила, че всеки четвъртък ще се виждаме. Мисля, че разбрахме изричното заявление на колежата Керелска и нека другата седмица, когато имаме пак пленум, да го дебатирате това.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Може ли да кажа нещо? Прощавайте!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Найденов.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Уважаеми колеги, предвид предложението на господин Петров, приемам да участвам в Комисия „Управление на собствеността“, но тъй като участвам и в Правна комисия предлагам да бъда освободен от нея като на мое място предлагам госпожа Калина Чапкънова, ако тя изяви съгласие.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Госпожо Чапкънова, Вие давате ли съгласие за Правна комисия?

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря за номинацията, но няма да как да се включа и в Правна комисия, тъй като аз участвам в Комисия „Професионална квалификация и информационни

технологии", участвам в Бюджетната комисия, участвам в „Съдебна администрация" и в Етична комисия. Невъзможно е да участвам и в Правна, защото ще се получи дублиране на датите, няма как, а и това е прекалено според мен като натовареност.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, госпожо Дишева, процедурно.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, за да спрем с тези пазарлъци кой къде да участва и колко участва, аз Ви предлагам да утвърдим днес състава на пленумните комисии за тези членове и дотолкова доколкото членовете на досегашните състави не си правят отводи. Останалите членове във всяка от комисиите, които останат непопълнени, да бъдат на някое от следващите заседания попълнени, както каза господин Чолаков, следващите 4 седмици ще имаме заседания всеки четвъртък, за да преустановим това обсъждане кой колко участва, кой колко работи и т.н.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Може ли, госпожо Министър?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз съм съгласен, ще участвам вместо, кой беше(?), Керелска в Комисията по бюджет и вместо Пламен Найденов в Правната комисия. Запишете ме като желаещ за участие. Ако може, разбира се, ако прецените, че заслужавам доверието Ви!

МАРИЯ ПАВЛОВА: В момента имаме два отвода. Господин Пламен Найденов си прави отвод от Правна комисия, госпожа Керелска си прави от Комисия „Бюджет и финанси". За

следващите заседания, съответно...(Чува се: И Стефан Петров.) Стефан Петров, но нали с господин Найденов сега ще стане замяната, така че в това заседание ще попълним състава на Комисия „Управление на собствеността“.

Предлагам в следващото или в по-следващото заседание, когато Прокурорска колегия и Съдийска колегия сте готови с предложения, да се попълни съставът и на тези две комисии, като те не пречи в момента да си работят и при непълен състав дотогава, до следващия четвъртък, примерно.

Подлагам на гласуване Комисия „Управление на собствеността“ в състав с единствена промяна господин Стефан Петров - Прокурорска колегия се заменя с господин Пламен Найденов - Прокурорска колегия.

Комисия по правни въпроси така изброените без господин Пламен Найденов: госпожа Цветинка Пашкунова, господин Стефан Гроздев, Вероника Имова, Атанаска Дишева, Георги Кузманов, Евгени Иванов и Стефан Петров.

Комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“: господин Новански, госпожа Марчева, господин Мавров, госпожа Чапкънова, госпожа Бошнакова и госпожа Мутафова.

Който е съгласен, моля да гласува. (брои гласовете)
Единодушно „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Определяне на поименния състав на постоянни комисии към Пленума на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОПРЕДЕЛЯ състав на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет:

1. Стефан Гроздев
2. Боян Новански
3. Олга Керелска
4. Пламен Найденов
5. Йордан Стоев
6. Огнян Дамянов.

5.2. ОПРЕДЕЛЯ състав на Комисия по правни въпроси към Пленума на Висшия съдебен съвет:

1. Цветинка Пашкунова
2. Стефан Гроздев
3. Вероника Имова
4. Атанаска Дишева
5. Георги Кузманов
6. Евгени Иванов
7. Стефан Петров.

5.3. ОПРЕДЕЛЯ състав на Комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“:

1. Боян Новански
2. Даниела Марчева
3. Севдалин Мавров
4. Калина Чапкънова
5. Светлана Бошнакова
6. Гергана Мутафова.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Закривам заседанието.

Закриване на заседанието - 12.00 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

(Изготвен на 16.09.2024 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

МАРИЯ ПАВЛОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 19.09.2024 г.